

O PERSPECTIVĂ CONTABILĂ ASUPRA DIGITALIZĂRII PROCEDURILOR DE INVENTARIERE PATRIMONIALĂ

AN ACCOUNTING PERSPECTIVE ON THE DIGITISATION OF PATRIMONY INVENTORY PROCEDURES

Author: Bianca-Mihaela BALMUȘ, Diana-Andreea ȘERBAN, student
Universitatea "Ovidius" din Constanța, România
e-mail: balmusbianca67@gmail.com ; dianaserbanandreea@gmail.com

Scientific coordinator: Ionela MUNTEANU,
ORCID: 0000-0003-4631-8228

Universitatea "Ovidius" din Constanța, România
e-mail: ionela_munteanu@365.univ-ovidius.ro

Abstract. *Inventory procedures and its transition into digital formats are crucial for various entities and yield considerable advantages for patrimony management. Whether conducted manually or through digital means, inventory procedures play a pivotal role in efficiently managing the patrimony for different entities, influencing the precision of information disclosed in financial reports. Drawing upon a thorough examination of both regulatory frameworks and scholarly literature, this study employed observational and comparative analytical methods, coupled with inductive or deductive reasoning, to explore contemporary trends in inventory process modernization. The research results highlighted the importance, benefits, and constraints linked to the precise implementation of inventory procedures for entities contemplating the incentives for digitization.*

Keywords: *inventory procedures, digital inventory, digitalization, patrimony, accounting.*

JEL cod: G31, M41

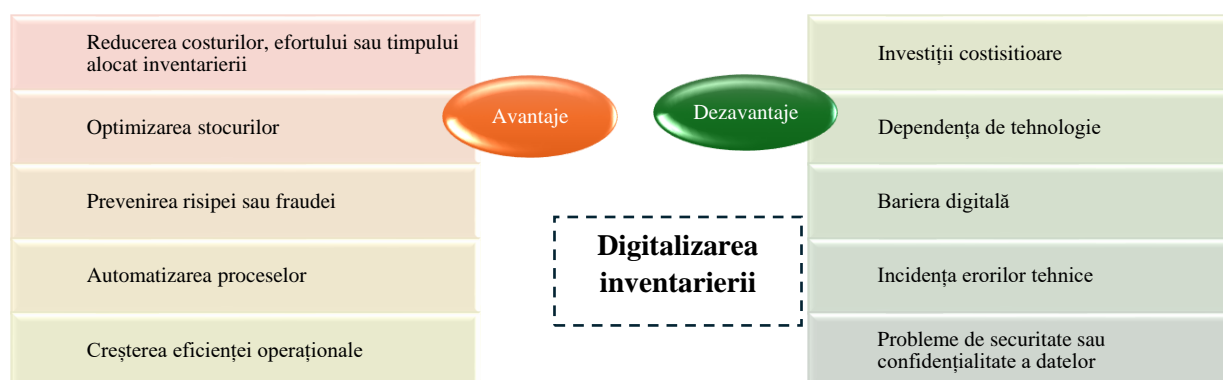
Introducere

Inventarierea reprezintă o procedură obligatorie aflată în sarcina fiecărei entități care conduce contabilitate financiară. Este bine cunoscut faptul că inventarierea are ca scop principal determinarea stării reale a tuturor elementelor patrimoniale, cum ar fi activele, datoriile și capitalurile proprii ale unei entități, precum și a bunurilor sau valorilor aflate temporar în posesia acesteia, indiferent de proprietarul persoana fizică sau juridică. Finalitatea acestui proces constă în punerea în acord a constatărilor faptice rezultate în urma procedurilor de verificare cu situația scriptică din evidența contabilă pentru elaborarea situațiilor financiare anuale, menite să reflecte fidel poziția financiară și performanța entității raportoare pentru exercițiul financiar respectiv. În orizontul ultimilor ani, procedurile de inventariere au cunoscut tendințe evidente de optimizare operațională cu ajutorul digitalizării. Noile tendințe de utilizare la scară extinsă a tehnologiei au influențat și procedurile de inventariere anuală a situației patrimoniale. Astfel, se poate spune că noile tendințe reflectă eforturile entităților de a îmbunătăți transparența și securitatea în gestionarea patrimonială, precum și de a se adapta la evoluțiile tehnologice și la cerințele tot mai exigente ale pieței. Scopul prezentei lucrări este acela de a surprinde și sintetiza direcțiile curente de modernizare a procedurilor de inventariere, evidențind totodată importanța, beneficiile și dezavantajele pe care buna desfășurare a acestor proceduri le poate aduce oricărei entități. Cunoașterea regulilor de desfășurare a inventarierii stabilite prin legislația specifică fiecărei națiuni, precum și preocuparea pentru o bună derulare a procedurilor de inventariere concurează pentru o raportare fidelă a situației patrimoniale ale unei entități, îmbunătățesc transparența și procesul de conformare în activitatea economică. Pornind de la contextul teoretic și de reglementare al activității de inventariere [1], cercetarea a vizat combinarea metodelor de analiză bazate pe observare și comparare, cu metodele dialectice de sinteză, raționament inductiv sau deductiv pentru atingerea obiectivului principal de studiu.

Reflecții supra beneficiilor și dezavantajelor digitalizării procedurilor de inventariere.

Inventarierea este intrinsec asociată cu celelalte procese ale metodei contabilității. În această optică, toate tranzacțiile economice sunt înregistrate în documente corespunzătoare, iar datele consemnate în aceste documente sunt transferate în conturi contabile [2]. Exactitatea înregistrărilor contabile este supusă verificării prin intermediul balanței de verificare, iar concordanța informațiilor contabile cu realitatea este

obținută prin procedura de inventariere. În urma acestor etape, se elaborează bilanțul contabil, un document financiar sintetic ce servește drept instrument de raportare și informare pentru utilizatorii externi. Utilizarea tot mai largă a tehnologiei în activitățile economice și în procesele operaționale marchează tranziția de la metodele tradiționale de inventariere, bazate pe hârtie și creion, către un sistem inteligent și automatizat, cu beneficii semnificative. Această schimbare aduce cu sine reducerea costurilor, a efortului și a timpului necesar procedurilor de inventariere, diminuând în acest fel riscul de eroare și promovând mediul fără hârtie. Figura nr.1 pune în echivalență o serie de beneficii și dezavantaje ale digitalizării inventarierii identificate ca urmare a analizei literaturii de specialitate. Studii recente au indicat o multitudine de tendințele emergente privind digitalizarea procedurilor de inventariere. Utilizarea senzorilor "Internetului Lucrurilor" (IoT) în inventariere implică integrarea unor dispozitive digitale inteligente în procesul de monitorizare și gestionare a stocurilor și activelor unei companii. Luând exemplul companiilor înclinate spre inovare și digitalizare, conectarea senzorilor inteligenți la internet creează posibilitatea de a colecta și transmite în timp real date privind rezultatele inventarierii, precum observații cantitative, locația fizică a activelor, temperatura sau parametrii calitativi de stocare. Tehnologia blockchain reprezintă o altă verigă a digitalizării utilizată tot mai frecvent în latura proceselor financiare, oferind posibilitatea de înregistrare distribuită și sigură a tranzacțiilor legate de inventar, precum și posibilitatea de verificare atât la lanțului de aprovizionare, cât și a operațiunilor derulate cu diverși clienți și furnizori prin sistemul e-factura. Utilizarea roboților software pentru automatizarea sarcinilor repetitive legate de inventar, reprezintă de asemenea noi opțiuni pentru operatorii economici. Dintre avantajele semnificative pe care tehnicile moderne utilizate în procedurile de verificare periodică a integrității patrimoniale, pot fi amintite monitorizarea în timp real, optimizarea stocurilor prin identificarea cazurilor de stocuri excesive sau insuficiente, prevenirea pierderilor și risipei, automatizarea proceselor sau eficiența operațională.

Figura 1. Avantaje și dezavantaje ale digitalizării inventarierii

Sursa: concepția autorilor în baza analizei literaturii de specialitate

Analiza literaturii de specialitate a revelat multiple beneficii pe care digitalizarea le imprimă procedurilor de inventariere [3]. Pe de altă parte, tendința de sporire a procedurilor de digitalizare în decursul inventarierii a cunoscut și aprecieri critice, primind uneori conotații negative. Implementarea unor soluții digitale pentru modernizarea sau automatizarea procedurilor de inventariere poate implica investiții semnificative, respectiv achiziționarea unor echipamente sau componente software costisitoare. Instruirea personalului pentru dobândirea cunoștințelor necesare utilizării noilor tehnologii poate genera o creștere de costuri greu de suportat pentru unele companii, sau poate ridica bariere între anumite categorii de angajați și dimensiunea digitală. Soluțiile digitale necesită actualizări și întreținere periodică, fără de care incidența erorilor sau riscurile de erori tehnice pot împiedica buna funcționare a procedurilor [4]. Dependența de tehnologie și de utilizare a proceselor automatizate reprezintă de asemenea un potențial negativ pentru activitatea operațională în situația apariției unor pene de curent, a dificultăților tehnice, creându-se perspectivele apariției problemelor de securitate sau de afectare a confidențialității datelor. Privitor la periodicitatea de efectuare a inventarierii, analiza noastră a avut în vedere cerințele de reglementare care prevăd obligația managementului de a verifica corectă reflectare în contabilitate a operațiunilor patrimoniale cel puțin o dată pe an, cu ocazia fuziunilor, la încetarea activității sau ori de câte ori situația o impune [5]. Studiile indică potențialul benefic al digitalizării de a eficientiza procedurile de inventariere, prin utilizarea tehnicilor

informatizate la costuri suficient de mici astfel încât beneficiile să nu depășească eforturile financiare ale entităților. Din perspectiva normativelor, persoanele care participa la inventarierea elementelor patrimoniale se stabilesc prin decizii ale conducerii entităților în cauză [6]. Există o serie de interdicții în privința persoanelor care participă la aceste proceduri, respectiv din comisiile de inventariere nu pot face parte gestionarii depozitelor supuse verificării, contabilii însărcinați cu ținerea evidentelor gestiunilor în cauză, auditorii interni sau auditorii statutari [7]. În situațiile în care personalul este insuficient pentru implicarea în procedurile inventarierii, utilizarea tehnologiilor digitale poate reprezenta o soluție viabilă.

Inventarierea ajută companiile să monitorizeze și să gestioneze stocurile de produse și materiale necesare pentru operațiunile lor. Prin urmărirea cu exactitate a nivelurilor de stoc, companiile pot evita pierderile, pot optimiza achizițiile și pot oferi clienților o experiență de cumpărare mai bună prin asigurarea disponibilității produselor. Întrucât finalitatea procedurilor de inventariere vizează identificarea diferențelor dintre situația reală și cea scriptică reflectată în contabilitate și punerea lor în acord astfel încât situațiile financiare să poată reflecta fidel realitatea [8], importanța inventarierii excedă nivelului de interes intern al entităților. Rezultatele inventarierii devin astfel importante tuturor utilizatorilor situațiilor financiare, respectiv instituțiilor statului, instituțiilor financiare, concurenței, partenerilor sau competitorilor din piață, sau chiar publicului influențat în mod direct sau indirect de rezultatele activității entității supuse inventarierii.

Concluzii.

Inventarierea este un proces esențial pentru toate tipurile de organizații, indiferent de dimensiune sau sector, iar digitalizarea acestui proces poate aduce numeroase beneficii atât pentru companii, cât și pentru alte părți interesate. Digitalizarea permite automatizarea multor aspecte ale procesului de inventariere, reducând timpul și efortul necesar pentru a completa inventarierea manuală. Datele digitale și analizele asociate pot oferi informații valoroase pentru luarea deciziilor strategice, cum ar fi optimizarea nivelurilor de stoc sau planificarea investițiilor în infrastructura de stocare. Reflecțiile privind utilitatea procedurilor de inventariere, purtând o conotație de laitmotiv pentru anumite direcții de cercetare, indică faptul că finalitatea acestora vizează reflectarea fidelă a informației raportate în situațiile financiare. Corectitudinea urmărită în decursul procedurilor de verificare a integrității patrimoniale are o dublă semnificație, atât pentru managementul entităților, cât și pentru utilizatorii externi ai situațiilor financiare. Dezvoltarea analizelor de impact al procedurilor de inventariere asupra reflectării corecte a informațiilor în situațiile financiare pot îmbunătăți literatura de specialitate cu noi perspective empirice. Incidența erorii și posibilitatea identificării posibilităților de fraudă sunt provocări pe care rigoarea procedurilor de inventariere le poate diminua sau îndepărta, furnizând astfel un temei solid pentru procesul decizional în domeniul economic.

Referințe bibliografice:

1. ASALOȘ, N. Bazele contabilității: caiet de studiu individual: specializarea Contabilitate și informatică de gestiune: anul de studii I, semestrul I. Ovidius University Press, 2009.
2. NICOLAE, TRAIAN, Contabilitate internațională, Constanta, Editura Ex Ponto, 2007. ISBN 978-973-644-643-6.
3. FOTACHE, D, VASILE-DANIEL P. Revoluția Platformelor integrate de gestiune a afacerii pentru Schimbarea la fata a profesiei contabile. *Audit Financiar* 13.10 (2015): 49.
4. MATEI, A, KAMER-AINUR A. Exploratory Analysis of Assets Nonconformities in Financial Statements. *Ovidius University Annals, Economic Sciences Series* 23.1 (2023): 978-985.
5. PETRE, G, ALEXANDRA L. "Precizări privind inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii." *George CALOTĂ & Mirela GANEA Analiza efectului de levier financiar-tehnică specifică de audit al performanței unei entități*, 12 (2009).
6. Legea contabilității nr. 81 din 24 decembrie 1991, emisă de Parlamentul României.
7. Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 2388 din 15 decembrie 1995 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii patrimoniului.
8. CARATAȘ A, ș.a. The role of internal audit in fighting corruption. *Ovidius University Annals, Economic Sciences Series* 18.2 (2018): 566-569.